

Šiame numeryje skaitykite:

2 psl.

Užsienio svečiams — Žemaitijos krašto gardieji sūriai

Pirmieji įvertinti vismaldiškiai ūkininkai

3 psl.

Pirtininkų šventė su „Dobilu“ ir „Tiche“

Mokslo ir žinių dieną — malonios staigmenos

Tarp bėgikų — ir „Žemaitijos pieno“ darbuotojai

PIK-NIK plėšymo varžybos žuvienės šventėje

4-5 psl.

Jiems rugsėjis — neeilinių gimtadienių mėnuo

6 psl.

Skelbiamas papildomas paraiškų rinkimas paramai asbestinių stogų dangos keitimui gauti

Pieno kokybės priklausomybė nuo įvairių veiksnių

7 psl.

Šaltajam sezonui artėjant... Kaip užtikrinti gyvūnų sveikatą ir produkcijos kokybę

Prisiminkime spalio mėnesio šventes

8 psl.

Krepšinio čempionato sirgaliai Vengrijoje mėgavosi DŽIUGU ir „Tiche“

„Žemaitijos pieno“ valdyba sveikina

Leidžia Lietuvos pieno ūkių asociacija kartą per mėnesį, nuo 1995 09 23.

Pienininkystė

Dirbk, kai lydi sėkmė: nėra geresnio vaisto nuo „laimėjimų svaigulio“ kaip darbas. J.Becheris.

2013 09 24, Nr.9 (191)

„Dobilas“ ragina įveikti naujus iššūkius

Vasarą ūkyje lankėsi ir prie „Dobilo“ stendo stabtelėjo „Žemaitijos pieno“ Žalavos pirkimo direktorius Mindaugas Čėjauskas (antras iš kairės) su darbščia Zitos ir Dainiaus Dargių šeima.

Šešerius metus Telšių rajono Degačių seniūnijos Jonauskių kaime ekologiškai ūkininkauja Zita ir Dainius Dargiai.

Pasak Dainiaus, apsispręsti eko-

logiškai ūkininkauti nebuvo sunku, nes jis, nupirkęs tėvų žemę, gavo ir įpareigojimą dvejetą metų nekeisti ūkininkavimo krypties. Su jaunatviška energija kibo į darbą, pasukdamas ir pieno ūkį ekologi-

ne linkme. Šiuo metu „Žemaitijos pieno“ bendrovei parduodamas pienas naudojamas ekologiškiems „Dobilo“ produktų grupės — geriamajam pienui, varškei, varškės sūreliams, pagardintiems

uogienėmis, įvairių skonių jogurtams, fermentiniam sūriui, lietuviškam sūriui ir rūgpieniui — gaminti.

(Nukelta į 2 psl.)

Sveikiname geriausius rugpjūčio mėnesio ūkininkus pagal skirtingas superkamo pieno kiekio grupes

Pirmoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)

Petronėlė Stanevičienė — Jaupėnų k., Rietavo sen., Plungės r.

Antroje grupėje

(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)

Stasys Šeškauskas — Gergždelių k., Kuršėnų sen., Šiaulių r.

Trečioje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)

Reda Šapienė — Viešvėnų I k., Viešvėnų sen., Telšių r.

Ketvirtoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)

Vytautas Vaišvila — Kalniškių k., Šaukėnų sen., Kelmės r.

Penktoje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)

Edvardas Kesminas — Jovaišiškės k., Babrungo sen., Plungės r.

Geriausio ekologiško pieno grupėje

Bronislava Gauslienė — Jodėnų k., Nausodžio sen., Plungės r.

Europos tautų sūrio konkurse lietuviškam sūriui DŽIUGAS® — pirma vieta!

Rugsėjo 4-15 dienomis Budapešte įvyko Szega Foods suorganizuotas renginys „Cheese Contest of European Nations“. Pristatyta 15 geriausių Europos sūrių iš Belgijos, Kipro, Prancūzijos, Graikijos, Olandijos, Kroatijos, Airijos, Lenkijos, Vengrijos, Didžiosios Britanijos, Italijos, Portugalijos, Ispanijos, Slovakijos ir, žinoma, Lietuvos.

Mūsų šaliai atstovavo 24 mėnesius brandintas kietasis sūris DŽIUGAS® Delicate. Populiarumas buvo matuojamas moderniai — specialiai konkursui sukurtoje internetinėje svetainėje <http://www.nemzeteksajtversenye.hu/en> visi norintys galėjo registruotis ir balsuoti. Dar kartą įsitikinome, kad turime daug ištikimų gerbėjų, kurie pamatę kvietimą Facebook'o profilyje Legendinis sūris DŽIUGAS® aktyviai balsavo ir lėmė pergalę.

Kasmečio Budos vyno festivalio metu lietuviškasis sūrių karalius DŽIUGAS® paskelbtas pirmos vietos nugalėtoju ir pelnė geriausio sūrio tarp užsieniškųjų Vengrijoje vardą. Savo gerbėjų gausa mūsų DŽIUGAS® nusileido tik vietiniam vengriškam pusiau kietam sūriui „Lajta“, kuris tapo absoliučiai vengrų mėgstamiausiu sūriu.

Spaudos konferencijos metu kietąjį sūrį DŽIUGAS® pristatė tautiniai rūbais pasipuošusi eksporto vadybininkė Aušra Blaževičienė ir apie Lietuvą bei joje vyraujančias sūrio valgymo tradicijas pasakojo Lietuvos ambasadoria Vengrijoje patarėjas Giedrius Galkauskas. Lietuvos trispalvė paženklintas keturių brandų sūrių DŽIUGAS® rinkinys itin traukė dalyvių, svečių ir Vengrijos žiniasklaidos atstovų dėmesį. Susirinkusiesiems labai patiko ir specialiai šiai šventei ruošti kietojo sūrio DŽIUGAS® traškučiai.

Europos tautų sūrio konkursas, inicijuotas Szega Foods, vienos iš seniausių ir svarbiausių sūrio importuotojų šalyje, Budapešte, įvyko pirmą kartą ir sėkmingai papildė tradicinį Budos vyno festivalį. Analogų Vengrijoje neturintis konkursas, kurį organizatoriai jau apsisprendė rengti kasmet, vietiniams gyventojams suteikė progą pažinti tik aukščiausios kokybės ir tik pačias geriausias sūrių rūšis bei išrinkti labiausiai jiems patikusį užsienio šalies sūrį.

„Dobilas“ ragina įveikti naujus iššūkius

(Atkelta iš 1 psl.)

Todėl, suvokdamas ekologiško ūkininkavimo svarbą gaminiams ekologiškiems produktams, „Žemaitijos pienas“ nutarė prie įvažiavimo į ūkį pastatyti išvaizdų „Dobilo“ produktų grupės stendą su įrašu, jog ekologiškiems produktams ekologišką pieną tiekia Žitos ir Dainiaus Dargių ūkis.

„Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirmo direktorius Mindaugas Čejuskas mano, kad šis informacinis stendas pasitarnaus viešindamas ekologinį ūkininkavimą ir bus moralinė paskata ūkininkams toliau sėkmingai dirbti.

Pasak Dainiaus Dargio, prie naujojo stendo jau stabtelėjo ne vienas pravažiuojantis ūkininkas ir užsuko į sodybą pasidomėti, kaip sekasi ekologiškai ūkininkauti.

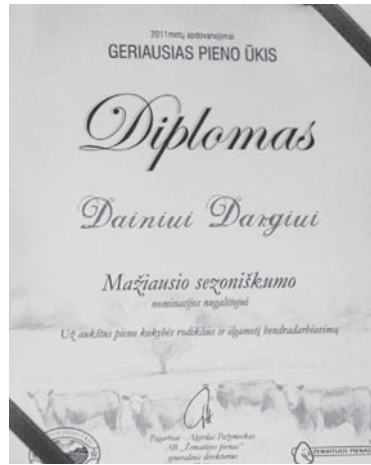
Dainius mano, kad ekologinėje gyvulininkystėje svarbiausi trys kriterijai: kuo šeriami gyvuliai, kokiomis sąlygomis jie laikomi ir

kaip gydomi nuo ligų.

Visi gyvuliai vasarą ganosi ganyklose, o žiemą fermoje palaidi. Ūkininkas pakankamai prisiruošia visaverčių pašarų — daugiausia šieninio rulonuose, taip pat piendavės gauna šieno ir trauktytų grūdų. Tačiau, pasak Dainiaus, reikėtų labiau subalansuoti pašarus, tada ir pieno kokybė pagerėtų. Jis vyksta pas didesnę ūkininkavimo patirtį turinčius pieno ūkių šeimininkus ir semiasi patirties.

Dainius šiuo metu turi 66 melžiamas karves, per dieną vidutiniškai parduoda 800 kg ekologiško pieno „Žemaitijos pieno“ bendrovei. Plėsti bandos ir gamybinių pastatų neplanuoja, kadangi reikėtų keisti pašarų gamybos technologiją, įsigyti daugiau technikos. Be to, netoliese fermos yra ribotas ganyklų plotas.

Ūkininkas dalyvavo Žemės ūkio valdų modernizavimo programoje, įsigijo traktorių ir priekabą. Nors šiuo metu technikos pakanka, tačiau ateityje ją reikėtų pakeisti ga-

lingesne ir našesne.

2011 metais surengtoje geriausių ir lojaliausių „Žemaitijos pienui“ ūkininkų šventėje Klaipėdoje Dainiaus Dargio ūkis pelnė mažiausio sezoniškumo nominaciją. Už aukštus pieno kokybės rodiklius ir ilgą bendradarbiavimą jam padėką pareiškė bendrovės valdybos pirmininkas Algirdas Pažemeckas.

Mažasis Gustas ant mamos kelių mėgsta žaisti su žaislinėmis karvytėmis.

Dainius mano, kad ekologinio ūkininkavimo perspektyva yra gera. Jam pritaria ir sutuoktinė Zita. Moteris yra įregistravusi savo ūkį, tačiau suspėja ir namuose suktis, ir „Ateities“ pagrindinėje mokykloje mokytojauti. Be to, šeima pareikalauja savo dėmesio: vyresnieji — ketvirtokas Gvidas ir trečiokė Agnė — arčiau mamos, nes mokosi toje pačioje „Ateities“ pagrindinėje mokykloje. O maži-

lis — 2,5 metų Gustas — tėčio ir mamos nepaleidžia. Jam labiausiai prie širdies gyvulėliai. Jų žaislinių turi visą bandą.

Vasara jau prabėgo. Ją Zitai ir Dainiui primins prie ūkio valdų atsiradęs „Dobilo“ stendas, kaip sėkmingo ekologinio ūkininkavimo įvertinimas ir paskata įveikti naujus iššūkius.

Algirdas Dačkevičius

Užsienio svečiams — Žemaitijos krašto gardieji sūriai

Viena didžiausių ir moderniausių pieno perdirbimo įmonių Lietuvoje — „Žemaitijos pieno“ bendrovė — savo gardžiais sūriais vaišina Žemės ūkio ministerijos pirmininkavimo renginių svečius.

Įmonė ne pirmą kartą dalyvauja įvairiose socialinėse akcijose, tad, ministerijai paskelbus kvietimą tapti pirmininkavimo partneriu, ilgai nedelsė ir prisijungė prie dar vieno gražaus projekto.

„Smagu matyti, kad viena didžiausių šalies pieno perdirbimo įmonių ne tik rūpinasi gaminamos produkcijos koky-

be, prekybiniais ryšiais su užsienio šalimis, tačiau imasi ir atsakingos veiklos, inicijuodama įvairius socialinius projektus. Sprendimas paremti mūsų pirmininkavimo renginius — dar vienas įmonės brandos, atsakomybės ir pilietiškumo įrodymas. Už tai esame dėkingi šios bendrovės vadovams ir darbuotojams“, — teigia Žemės ūkio ministras prof. Vygilius Jukna.

Pasak legendos, vaizdingos gamtos apsuptą Telšių miestą senų senovėje ant septynių kalvų įkūrė milžinas Džiugas. Jo garbei gaminamas prestižiškiausias

įmonės gaminys — kietasis sūris DŽIUGAS®.

Tobulėjant technologijoms, išsiplėtė įmonės gaminamų produktų įvairovė, pagerėjo jų kokybė — tą nuolat įvertina įvairių šalių bei užsienio valstybių parodų dalyviai.

Nepriekaištingą sūrių skonį puikiai įvertino neformalus Žemės ūkio ministrų susitikimo dalyviai. Įmonės gaminiai bus dovanojami ir kitų renginių svečiams.

Žemės ūkio ministerijos ir „Pienininkystės“ informacija

„Metų ūkis 2013“ kandidatai

Pirmieji įvertinti vismaldiškiai ūkininkai

Telšių rajono ūkininkų sąjunga jau dvidešimt pirmą kartą rajono ūkininkus pakvietė dalyvauti konkurse „Metų ūkis 2013“. Pagrindinis ūkių vertinimo kriterijus — paskutiniųjų metų veiklos rezultatai, ūkio modernizavimas, įrangos ir gyvulių įsigijimas. Taip pat kreipiamas dėmesys į ūkininko kvalifikaciją, išsilavinimą, aplinkos sutvarkymą, degalų, trąšų laikymą ir kitus papildomus kriterijus.

Ankstų rytą komisija pirmuosius aplankė Raimondą ir Ritą Jančauskius, ūkininkaujancius Vis-maldų kaime. Ūkio apžiūroje dalyvavo ir Žarėnų seniūnas Pranas Lukošius.

Ne pirmą kartą ūkyje besilankančius žemės ūkio specialistus

ir Telšių rajono ūkininkų sąjungos pirmininką vėl nustebino pasikeitimai ūkyje. Jau trečią kartą ilgina-galvųjų ferma. Kaip sakė ūkio šeimininkas R. Jančauskis, iš pradžių pastatęs tvartą manė, kad vietos užteks, tačiau didinant bandą, o šiuo metu laikoma 112 gal-

vijų, iš kurių 35 melžiamos karvės, gyvuliai netelpa ankštame tvarte. Dabar visa banda tilps erdviame pastate.

Raimondas ir Rita Jančauskiai ūkininkauti pradėjo 2002 metais. Kaip teigė Raimondas, kitokio kelio jis nė nesvarstė, nes nuo

Išpuoselėta vismaldiškių sodyba.

mažens sukosi prie gyvulių. Jo tėvas dirbo fermoje, o pradėjus irti valstybiniais ūkiams ėmėsi ūkininkauti. Tad Raimondas — ūkininko sūnus, perėmė tėvo ūkio vairą. Iš pradžių abi šeimos kartu ir gyveno dar 1800 metais pastatytoje troboje. Dabar Jančauskiai įsikūrė naujame moderniame name. Beje, tebetarnauja ir senieji trobesiai.

Rita dirba Žarėnų seniūnijoje socialinio darbo organizatore, tačiau ūkyje prikimba. Pagrindinės jos valdos — pavyzdinčiai tvarkoma sodybos aplinka. Ūkininkų šeima užaugino tris vaikus. Dukra Simona studijuoja Kauno technologijos universitete aplinkosaugos mokslus, Giedrė yra Telšių apskrities vyriausiojo policijos komisa-

riato Kelių policijos skyriaus kelių patrulių būrio policijos pareigūnė. Mažiausias vienuolikametis Emilis mokosi Žarėnų „Minijos“ vidurinėje mokykloje.

Jančauskių ūkio kryptis — pienininkystė, tačiau vismaldiškiai valdo 169 hektarus žemės, augina per 27 hektarus javų. Taip pat savo reikmėms augina kiaules ir paukščius. Dalyvaudami Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai „Europa investuoja į kaimo vietas“ programose ūkininkai įsigijo visą reikalingą techniką, tad darbymetyje nėra trukdžių. Pieną Jančauskiai parduoda AB „Žemaitijos pienas“ supirkėjams, tad ypatingą dėmesį skiria kokybei.

„Pienininkystės“ informacija

Pirmiausia komisija apžiūrėjo ūkį. (Iš kairės) Gražina Žilienė, Albinas Slavinskis, ūkininkas Raimondas Jančauskis, Vytautas Rakickas ir Kęstutis Gusarovas.

Pirtininkų šventė su „Dobilu“ ir „Tiche“

Senovės lietuviai prieš visas svarbiausias šventes traukdavo į pirtį. Prisiminti šią tradiciją Rudens lygės dieną ragina pirmą kartą rengiamos šventės „Žemaitijos pirties diena 2013“ organizatoriai.

Rugsėjo 22 dieną šiam renginiui vartus plačiai atkėlė Telšių rajone, Kūlio Daubos kaime, esanti sodyba „Angelų malūnas“. Šventėje buvo ką veikti ne tik gero garo mėgėjams — sodybos scenoje vaidino, dainavo ir drauge pasižodinti kvietė Telšių rajono meno kolektyvai ir atlikėjai. Buvo galima sudalyvauti ir įsigyti sveikuoliškų produktų, toje gausybėje visu savo gražumu pasirodė ekologiški pieno produktai „Dobilas“, kurių buvo galima įsigyti „Žemaitijos pieno“ palapinėje.

Surengti pirties šventę Žemaitijoje „Angelų malūno“ šeimininkai Ričardą Rasiuką įkvėpė sėkmingai jau ketverius metus Rumšiškės vykstančio renginio „Pirties diena“ patirtis. Ją organizuojančios Lietuviškos pirties bičiulių draugijos (LPBD) nariai — pirtininkai mėgėjai ir profesionalai — šio amato paslaptimis noriai da-

linosi ir Žemaitijoje. Patalkinti bičiuliams į sodybą Kūlio Dauboje atvažiavo ir būrys pirtčių entuziastų iš Latvijos, Rusijos ir Ukrainos.

Šventės dieną buvo iškūrenta ne tik sodybos pirtis, įrengta buvusiame vandens malūne. Slėnyje prie Virvytės užtvankos rikiavosi mobiliosios pirtys, tarp jų — ir Judrėnų ūkininko Antano Poškos pirtis-jurta iš avių vilnos. Specialiai šventei slėnyje išdygo analogų Lietuvoje, ko gero, dar neturinti šieno pirtis. Joje vienu metu galėjo sutilpti apie 100 žmonių. Įdomus buvo ne tik statinys, bet ir pirtininkų programos jame. Meistriškumą šiaudinėje pirtyje pademonstravo Europos ir Lietuvos vanojimo čempionatų prizininkai. Čia taip pat buvo galima patirti, kaip vanoja žemaičiai.

Buvusio malūno statinyje veikė ne tik pirtis. Stiklintoje terasoje ir grynų patalpoje darbavosi nema-

žas būrys masažuotojų, o grožio specialistai kvietė pasilepinti po pirties tinkančiomis veido kaukėmis iš natūralių žaliavų.

Žinių apie pirtčių kultūrą šiais laikais ir praityje galėjo pasisemti užsukę į renginių salę. LPBD narys Zigmas Nevardauskas pristatė savarankišką tyrimą apie viešąsias Žemaitijos pirtis. Išvalgomis apie pirties vaidmenį XVI-XVII a. Lietuvoje pasidalino veikalų apie baltų mitologiją autorius profesorius Rimantas Balysys. Apie pirtyje naudojamų augalų gydomąsias savybes ir energetiką papasakojo svečias iš Latvijos gyduolis pirtininkas Ziedonis Karklinšas. Nenusivylė ir tie, kurie į šventę atvyko pasimalsauti, kaip gerą pirtį įsirengti pačiam. Jiems patarimų negailėjo piramidės formos pirtimi išgarsėjęs meistras iš Vilniaus

Ramūnas Račkauskas. Viena jo įrengta krosnis šildė šiaudinę pirtį.

„Žemaitijos pirties diena“ skleidė sveikos pirties kultūrą, tad šventėje nebuvo prekiaujama

svaigiaisiais gėrimais, užtat buvo žolelių arbatos. Ekologiško rūgpienio „Dobilas“ paskanavo ir įsigijo kiekvienas, o natūralus mineralinis vanduo „Tichė“ subalansavo visus išėjusius iš pirties.

„Kranto“ pagrindinės mokyklos pirmokėliai džiaugėsi įteiktomis UAB „Čia Market“ darbuotojų dovanėlėmis.

Mokslo ir žinių dieną — malonios staigmenos

Kasmet Mokslo ir žinių dieną UAB „Čia Market“ darbuotojai moksleiviams patiekia malonių staigmenų.

Šventė prie parduotuvės Dariaus ir Girėno gatvėje vyksta jau aštuntus metus. Kadangi tą dieną įkyriai lijo, „Atžalyno“ pagrindinės mokyklos pirmokėliai rado prieglobstį jaukioje parduotuvėje, kur jie pamaloninti dovanėlėmis.

Vaikai yra pamėgę šią parduo-

tuvę ir pertraukų metu čia randa ko užkąsti.

Nuotaikinga šventės programa buvo numatyta Vilniaus gatvėje prie parduotuvės, bet prastas oras ją pakoregavo. Šventė surengta „Kranto“ pagrindinėje mokykloje, kur laukė trijų klasių pirmokėliai. Jie pasveikinti ir apdovanoti firminiais balionais, spalvinimo knygelėmis bei skanėstais. Savo ruožtu vaikai atsilygino gražiais karpiniais — gėlytėmis ir varpeliais, kurie papuoš parduotuvę. Vaikai buvo laukiami ir Sūrio

DŽIUGAS namuose, įsikūrusiuose Respublikos gatvėje.

Panašios šventės sumanytos Tauragėje, Mažeikiuose, Skuode ir kitose „Čia Market“ tinklo parduotuvėse.

Prekybininkai mano, kad maloni draugystė, prasidėjusi Mokslo ir žinių dieną, tęsis visus mokslo metus. Jie nusiteikę maloniai moksleivius aptarnauti ir pavalgydinti ne tik visų pamėgtoje „Kepyklėlėje“ iškeptais ir visuomet šviežiais gardėsiiais, bet ir pašildytu maistu.

Tarp bėgikų — ir „Žemaitijos pieno“ darbuotojai

Rugsėjo 15-ąją jubiliejinis, dešimtas „Danske Bank Vilniaus maratonas“ prasi-dėjo rekordu. Prie starto linijos stojo apie 10 tūkst. dalyvių — nuo kūdikio vežimėlyje iki senjoro.

Starto šūviu maratono ir pusmaratonio bėgimo pradžia paskelbė sostinės meras Artūras Zuokas. Margoje sportininkų minioje startavo būrys užsieniečių — daugiau kaip iš 30 pasaulio šalių. Savo jėgas išbandė ir trys „Žemaitijos pieno“ darbuotojai.

Justinas Černiauskas (21 km), Marius Bieliauskas (10 km) ir Min-

daugas Baltrušaitis (10 km) bendrai įveikė 41 kilometro distanciją. Smagus palaikymas ir didžiulė minia tarsi suteikė jėgų bėgikams ir neleido atsipalaiduoti.

„Trasa puiki, oras skirtas bėgti ir nesustoti, vietomis buvo sunku aplenkti susidariusias bėgikų spūstis Gedimino prospekte, kurioje vyko mugė „Tautų dienos“. Nepaisant smulkmenų, savo asmeninį rezultatą pagerinau ir 21 km įveikiau per 1 valandą 40 minučių“, — dalinasi geromis emocijomis Justinas po bėgimo.

„Manau, kiekvienas žmogus pasirenka, kaip praleisti savo laisvalaikį individualiai. Man sportas visų pirma susijęs su disciplina ir geromis emocijomis bei savijau-

ta. Ilgesnes distancijas pradėjau bėgioti dar 2012 metais. Dalyvauju maratonuose, nes iš esmės noriu kartais save patikrinti. Ir nesvarbu laikas ar distancija, kurią užsibrėži įveikti. Svarbu yra nugalėti save ir pasiekti tikslą“, — kalbėjo Marius Bieliauskas.

„Visi mano, kad bėgimas yra tapęs mados reikalu, kuris per pastaruosius metus verčia vis daugiau žmonių prisijungti. Kita vertus, jei tai naudinga, kodėl nebūti madingu?“ — retoriškai klausimą uždavė Mindaugas.

Jubiliejinio „Danske Bank Vilniaus maratono“ nugalėtojas Tomas Venckūnas 42 kilometrų distanciją įveikė per 2 valandas 27 minutes ir 49 sekundes.

PIK-NIK plėšymo varžybos žuvienės šventėje

Penktasis žuvienės virimo čempionatas Šilutėje stebino ne tik gardžiomis žuvenimis.

Visi šventės lankytojai buvo kviečiami rungtis PIK-NIK plėšomų sūrio dešrelių rekordo gerinimo čempionate PASIPLĖŠOM! ir laimėti 1000 eurų piniginių prizų. Penki mikliausių pirštų savininkai, nors ir nepagerinę rekordo, žuvienės šventės pabaigoje rungėsi dėl greičiausio šventės plėšytojo titulo. Laimėtojai atiteko spe-

ciali PIK-NIK taurė, diplomas ir gardžių produktų rinkinys.

Žuvienės šventės PIK-NIK rekordo gerinimo čempionato taurė pasiliko Šilutėje — PIK-NIK plėšomų sūrio dešrelių gimtajame mieste. Sveikiname laimėtoją!

PIK-NIK personažas Žirafa linksmino šventės dalyvius bei mielai su jais fotografavosi. Čempionatą aplankė svečiai ne tik iš įvairių Lietuvos miestų, bet ir iš užsienio — Slavsko (Rusijos Federacijos sritis), Latvijos, Norvegijos.

Rugsėjį savo jubiliejinus gimtadienius arba sukaktis šventė 10 ūkininkų, pieną tiekiančių „Žemaitijos pienui“.

30 metų sukako **Edgarui Černiauskui** iš Pagėgių rajono savivaldybės Pagėgių kaimo.

40 metų sukaktis atšventė **Jurgita Gadeikienė** iš Kretingos rajono Baublių kaimo, **Dženeta Audinienė** iš Šilalės rajono Drobūkštalių kaimo, **Darius Ričkus** iš Kelmės rajono Šaukėnų seniūnijos Kalniškių kaimo ir **Saulius Pašakinskas** iš Pakruojo rajono Lygumų seniūnijos Kauksnų kaimo.

50 metų jubilėjai sukako **Irenai Tamošaitienei**, gyvenančiai Šilalės rajone, Upynos seniūnijoje, Dungėrių kaime, **Vidui Vilku**, gyvenančiam Kupiškio rajone, Kupiškio seniūnijoje, Virbališkių kaime ir **Sigitui Dragūnui**, gyvenančiam Ukmergės rajone, Taujėnuose.

60 metų sukaktį šventė Tauragės rajono Žygaičių seniūnijos

Sartininkų kaimo ūkininkas **Fabijonas Gečas**.

70 metų sukako **Birutei Fenskienei** iš Mažeikių rajono Židikų seniūnijos Juodeikėlių kaimo.

Jų pasveikinti atvyko Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Baniene, „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktoriaus pavaduotoja Liudvina Skurdalienė, vadybininkai Karolina Gečaitė, Donatas Viskontas, Vidmantas Bajarūnas, Gvidas Domarkas, Aldona Krikščiūnienė, Artūras Titiškis ir Vilmantas Staliūnas.

Puikiai sutaria su kaimynais

Saulius ir Ritos Pašakinsku ūkis įsikūręs tėvėlių sodyboje Pakruojo rajone, Kauksnų kaime.

Ūkininkauti Saulius su žmona pradėjo prieš 7 metus senelių žemėje, kurią pastarieji susigražino iširus kolūkiams. Ūkininkas pasinaudojo ES teikiama parama ir įgyvendino Pieno direktyvą, kuri leido įsigyti melžimo įrangą, šaldytuvą bei šienapjovę. Tai nemaža paspartis aktyviau ūkininkauti ir stiprinti ūkį. Ūkininkas taip pat aktyviai dalyvavo įvairiuose mokymuose ir seminaruose, organizuojamuose ES.

Saulius puikiai sutaria su greta gyvenančiais ūkininkais, kurie dažnai pagelbsti vieni kitiems darbuose. Jis geru žodžiu mini Marių Palujanską, kuris visada padeda, jei prireikia pagalbos šienapjūtės ir grūdų kūlimo metu.

„Žmona Rita ne tik rūpestinga mama ir šeimnininkė, bet ir šauni pagalbininkė ūkyje“, — džiaugiasi Saulius. O ir patį Saulių Rita apibūdina ne tik kaip atsakingą ūkininką, bet ir kaip sumanų meistrą, sugebančį pašalinti sudėtingiausius technikos gedimus.

Baigęs studijas Radviliškio prof. techninėje mokykloje ir įgijęs varuotojo autošaltkalvio specialy-

bę, savo žinias Saulius puikiai pritaiko praktikoje — savarankiškai susimeistravo techniką, skirtą laisvalaikiui, triratį motociklą.

Darnioje šeimoje auga dvi dukrytės — Milda ir Vaida. Vyresnėlė dvylikametė Vaida — stropi mokinė, kuriai itin sekasi humanitariniai mokslai. „Mergaitė puikiai ir noriai rašo rašinius, dažnai vien savo malonumui kuria rašinį apie perskaitytą knygą ar sąsiuvinio

puslapiams patiki savo mintis bei išgyvenimus“, — džiaugėsi dukros pomėgiu tėvai. Mažoji Milda — taip pat nenusileidžia sesutei, džiugindama artimuosius savo judrumu, noru kartu su tėveliais dalyvauti jų kasdienėje veikloje. Dažnai kartu vyksta ir karvių melžti, turi net savo numylėtinę, kurią vadiną Saule. Savo ketvirtąjį gimtadienį linksmuolė Milda, kaip ir tėvelis, švenčia rugsėjo mėnesį.

Saulius Pašakinskas su žmona Rita ir dukra Milda.

Gimtinėje — geriausia

Dariaus ir Editos Ričkų ūkis įsikūręs išpuoselėtoje ir gražiai prižiūrimoje ūkininko tėvėlių sodyboje Kelmės rajone, Kalniškių kaime.

Darius ir Edita Ričkai.

Iki pradėdant ūkininkauti Dariui teko dirbti Vokietijoje, kur ūkininkavimo patirties ir įgūdžių sėmėsi pas vietinį ūkininką, pienininkystės ūkyje. Ilgainiui Darius, tė-

velių paragintas, apsisprendė pats ūkininkauti ir šiandien kartu su žmona džiaugiasi tvirtu bei klestinčiu ūkiu.

Pasinaudojęs ES teikiama pa-

rama jauniems ūkininkams įsikurti, Darius dar įgyvendino ir tris Valdų modernizavimo projektus. Ateityje ūkininkas norėtų didinti bandą, įsigyti ir rekonstruoti fermą.

Dariaus ir Editos šeimoje auga dukra Gabrielė ir sūnus Dovydas. Vienuoliktokė Gabrielė — stropi mokinė, besidominti fotografija bei dizainu. „Pati susiprojektavo savo kambarį“, — džiaugėsi dukros pomėgiu tėvai. Trylikametis Dovydas taip pat domisi dizainu, bet ne mažai susidomėjimo skiria ir aviacijai.

Šalia ūkio darbų Darius randa laiko ir namo remonto darbams. Jį ne tik padidino, modernizavo, bet šalia įrengė ir pavėsinę, kurioje galima atsikvėpti po dienos darbų, puikiai praleisti laiką su draugais ir artimaisiais. Su žmona Darius yra aplankęs Tunisą, Olandiją, svečiavosi Vokietijoje.

Edita Darių apibūdina, kaip stiprų ir tvirtą charakterio žmogų, kuris pasižymi ypatingu darbštumu ir atsakingumu.

Petys į petį — visi drauge

Vidas Vilkas ūkininkauti pradėjo ne iš karto — baigęs Panevėžio politechnikumą kurį laiką dirbo statybos inžinieriumi. Šį verslą pradėjo irstant kolūkiams.

Vidas Vilkas su žmona Vilija.

Šiomet Vido ir Vilijos ūkis, esantis Virbališkių kaime (Kupiškio rajonas) jau skaičiuoja 21 metus. Vidas užsiima ne tik pienininkyste, bet augina ir grūdines kultūras. Sumanus ūkininkas, pasinaudojęs ES teikiama parama, įgyvendino Pieno direktyvą. Tai leido jam sustiprinti ūkį, įgyvendinti sumanytus ir sėkmingiau ūkininkauti.

Šeimoje užaugo dukra Elinga. Mergina šiuo metu studijuoja Ute-

nos kolegijoje kineziterapiją. Laisvu nuo studijų metu mielai pagelbsti tėveliams. Žmona Vilija — puiki šeimnininkė, darbšti ūkininkė, taip pat randa laiko dalyvauti ir Lietuvos ūkininkų sąjungos veikloje.

Sutuoktiniai gražiai sutaria ne tik tarpusavyje, bet ir su netoliese gyvenančiais ūkininkais. Vieni iš jų — Mačiuliai, kuriems, jei išvyksta trumpam pailsėti, be menkiausios abejonės patiki ūkio priežiūrą.

Džiaugiasi darbščiais vaikais

Irenos Tamošaitienės ūkis įsikūręs jos tėviškėje — Šilalės rajone, Dungėrių kaime. Baigusi kulinarijos studijas, būsima ūkininkė kurį laiką dirbo pagal specialybę. Dabar jau penkeri metai, kai kartu su vyru Antanus užsiima tik ūkio reikalais.

Irena Tamošaitienė.

Ūkininkė nuoširdžiai džiaugiasi vaikų pagalba ūkyje. Dukra Ingri- da antrus metus studijuoja apskaitą ir auditą Kauno technologijos universitete, tačiau visada laisvu nuo studijų metu padeda tėveliams ūkyje. Tėveliams išvykus pailsėti į pajūrį, mergina savarankiškai prižiūrejo ūkį. Sūnus Aivaras, baigęs studijas Kauno technologijos universitete, šiuo metu dirba vienoje iš žemės ūkio, statybos bei miško technika prekiaujančių įmonių. Jo pagalbą ir patarimus ūkininkavimo klausimais Irena ir Antanas itin vertina. „Abu vaikai labai darbštūs, visada no-

riai padeda, nuo mažumės pripratę prie darbo“, — džiaugiasi savo atžalų entuziazmu Irena.

Artimiausiuose ūkininkės planuose, pasinaudojus ES parama ūkiui modernizuoti, greta įsigytos priekabos ir plūgų dar nuspirti ir kitos naujos technikos.

Rudenįjančios saulės spinduliais apglėbtoje sodyboje puikuoja ne tik gražiai ir moderniai įrengtas erdvus, pačių statytas namas, bet ir tinklinio aikštelė, o ateityje darbštūs ūkininkai planuoja renovuoti Irenos tėvėlių namą — paverčiant jį vasarnamiu.

Tauraus gyvenimo pavyzdys vaikams

Birutės Fenskienės ūkis įsikūręs Mažeikių rajono Juodeikių kaime. Prie darbų Birutė įpratusi nuo jaunystės, todėl ir šiuo metu jų neskirsto į pirmaeilius ir antraeilius.

„Būdama 14 metų, dirbau Pikelių tarybiniame ūkyje, per dieną tekdavo pamelžti 2 kartus po 26 karves“, — pasakojo moteris. Nuo

Birutė Fenskienė.

jaunystės įpratusi sąžiningai ir daug dirbti, Birutė šias savybes puoselėjo visą gyvenimą ir, išlikdama tikro ir tauraus gyvenimo pavyzdžiu savo artimiesiems, taip mokė gyventi savo vaikus. Tvirtu charakteriu, atsakingu požiūriu į darbą ir reiklumu tvarkai pasižymėjo ir Birutės vyras Juozas.

Fenskių šeimoje užaugo penki vaikai. Dalia, Irena ir Kazys visai šalia mamos sodybos yra įkūrę savo klestinčius ūkius. Sūnus Antanas gyvena kiek toliau nuo tėviškės Gargžduose ir užsiima statybų verslu. Gyvenanti gražios gamtos apglėbtoje tvarkingoje sodyboje, apsupta gretimai gyvenančių darbščių vaikų, stropi, nuoširdi ir rūpestinga moteris šiandien džiaugiasi 7 anūkų ir 2 proanūkių būriu. Geru žodžiu Birutė mini visus savo vaikaičius, apibūdindama juos kaip itin darbščius, noriai padedančius savo artimiesiems ūkio darbuose.

Norisi kuo nuoširdžiausiai palinkėti Birutei, kad ją visada lydėtų prasmingo darbo džiaugsmas, o visos dienos būtų mielos ir dosnios.

Laisvalaikio sportuoja

Jaunasis ūkininkas Edgaras Černiauskas į Pagėgių kaimą atsikėlė prieš aštuonerius metus.

Padedamas tėvelių, Edgaras atnaujino ir įrėngė sodyboje buvusį namą bei sutvarkė ūkinius pastatus. Pasinaudojęs ES parama jaunajam ūkininkui, įgyvendino Nitratų direktyvą, modernizavo ūkį.

Būdamas veiklus, stipraus charakterio ir atsakingo požiūrio į darbą, Edgaras gražiai sutaria su šalia gyvenančiais ūkininkais. Vienas iš jų — Algimantas Obrikis.

Gal todėl, esant reikalui, ne tik pats kaimynams visada pagelbsti, bet ir iš jų talkos sulaukia.

Edgaro ir levos šeimoje auga sūnus Aras, kuriam spalio mėnesį sueis du mėnesiai. Šiuo metu leva visą savo dėmesį ir rūpestį skiria augančiam sūneliui ir namų priežiūrai. Dar paauglystėje mėgdavęs sportuoti, Edgaras ir šiandien randa laisvo nuo ūkio darbų laiko ir neapleidžia šio pomėgio.

Edgaras Černiauskas su žmona Ieva ir sūnumi Aru.

Nuo vairuotojo — iki ūkininko

Sigitas Dragūnas, ūkininkaujantis Ukmergės rajone, pienininkystės verslą pradėjo 2000 metais, dar dirbdamas Užsienio reikalų ministerijoje vairuotoju.

Iš pradžių turėdamas laisvo laiko atvažiuodavo pas uošvienę padėti ūkio darbuose, o vėliau ir pats panoro ūkininkauti. Savarankiškai pradėjo darbuotis 2004-aisiais, kai persirašė ūkį, kuris nedidelis, bet tvarkingas. Sigitas stengiasi taip ūkininkauti, kad „Žemaitijos pieno“ bendrovei būtų tiekiamas kuo geresnės kokybės pienas. Ūkininkas rūpinasi gerinti ir savo buitį — renovuojamas senas namas, vedama kanalizacija ir vanduo.

Pagrindinis darbininkas ūkyje — pats Sigitas, žmona dirba vienoje iš Vilniaus ligoninių Vaikų ligų skyriuje. Tačiau moteris, kai tik gali, būtinai padeda vyrui ūkio darbuose.

Ateityje Dragūnai yra numatę plėsti ir suformuoti gerą bandą, mat norisi, kad būtų didesni primalžiai ir nepriešinga pieno kokybė.

Sigitas Dragūnas.

Tik įveikti sunkumai veda į priekį

Fabijono Gečo ūkis įsikūręs jo tėviškės sodyboje. Baigęs agronomijos studijas Pajūrio žemės ūkio mokykloje, ilgą laiką Fabijonas dirbo brigadininku Žygačių apylinkėje tuomečiame „Pergalės“ kolūkyje.

Fabijonas Gečas.

„Brigados dirbamas plotas apimdavo 1,5 tūkst. ha, kurį apžiūrėti reikėdavo per dieną net 2 kartus, o kadangi automobilio neskirdavo, tekdavo joti raitam ant žirgo“, — pasakojo Fabijonas.

Iširus kolūkiams, apie dešimtmetį darbštus ūkininkas augino trakėnų veislės žirgus bei Lietuvos sunkiuosius arklius. Tik kiek vėliau Fabijonas apsisprendė verstis pienininkyste — kas jam iki šiol kuo puikiausiai sekasi.

Ūkininkas įgyvendino ES lėšų remiamą Nitratų direktyvą, du kartus modernizavo ūkį. Fabijono ūkyje yra ir keletas avių, turi du Lietuvos sunkiuosius arklius, taip pat audžia mintį įsigyti nors vieną trakė-

nų veislės žirgą.

Šiandien Fabijonas džiaugiasi ne tik klestinčiu ūkiu, bet ir augančiomis dviem dukromis. Vyresnėlė Karina (13 metų) — gabi mokinė, lanko Tauragėje šokių būrelį. Jauniausioji šešiametė Gabrielė — dar tik ruošiasi eiti į mokyklą, tačiau jos pomėgis piešti neliko nepastebėtas artimųjų.

Laisvu nuo darbų metu ūkininkas mielai žvejoja nuosavame tvenkinyje. Būdamas tvirtu būdo ir sumaniu ūkininkaudamas, Fabijonas puikiai sutaria ir su kaimynais ūkininkais. Vienas iš jų — Dainius Stancikas, kuris, anot Fabijono, esant reikalui, visada pagelbsti darbuose. Ūkininko nuomone, norint sėkmingai ūkininkauti, yra svarbu, susidūrus su kliūtimis, nenuleisti rankų, išlikti stipriems, nes tik įveikti sunkumai mus veda į priekį.

Svarbiausia gyvenime — mylėti

Į Šilalės rajono Drobūkštalių kaime įsigytą sodybą Dženeta ir Algimantas Audiniai atsikraustė ir įkūrė ūkį prieš 15 metų.

Kurį laiką Dženeta dirbo tuomečiame Šilalės pasų poskyryje, tačiau ilgainiui su vyru nutarė užsiimti tik ūkio rūpesčiais. Ūkininkai, įgyvendinę Pieno direktyvą, sutiktų ir dar kartą ją pasinaudoti — taip įsigytą didesnę šaldytuvą. Šiandien ūkininkė gali pasidžiaugti ne tik klestinčiu ir puikiai prižiūrimu ūkiu, prieš metus pastatytu nauju namu, bet ir gausia šeimyna, kurioje auga net penkios atžalos.

Vyresnėlė dukra Živilė studijuoja Klaipėdos tarptautinėje kolegijoje, o sūnus Šarūnas šiais metais jau yra abiturientas. Vaikino planuose — statybos inžinerijos studijos. Kadangi Šarūnas turi traktorininko teises, visada uoliai padeda tėveliams ūkio darbuose. Dvyniai Rokas ir Mantas — stropūs moksleiviai ir geri pagalbinkai namuose. Jie randa laiko ir pasportuoti, ir darbus nudirbti. Jauniausioji penkiametė Augustė lanko netoliese esančią mokyklėlę, o namuose didžiąją dėmesio dalį skiria čia augantiems triušiams, namus sergstintiems šuniukams. „Ji — tikra gyvūnėlių mylėtoja“, — džiaugės mama.

Dženeta ne tik puikiai tvarkosi ūkyje, bet yra ir puiki

Dženeta Audinienė.

šeimininkė. Ji visuomet palepina šeimyną gardžiais patiekalais, iš kurių itin vaikų pamėgtas — morkų pyragas. Moteris visuomet randa laisvesnę valandėlę pasikaityti spaudą, mielai į rankas paima ir mezginį. Jos įsitikinimu, svarbiausia gyvenime — mylėti save ir kitus, daug dirbti, visada būti geros nuotaikos, tada ir svajonės būtinai išsipildo.

Gera mama ir puiki šeimininkė

Jurgita Gadeikienė, nors ir įgijusi siuvėjos specialybę, kartu su vyru Mariumi visada padėjo savo tėveliams ūkininkauti, taip po truputį perimdama ūkininkavimo patirtį. Šiandien Jurgitos ūkis skaičiuoja 6 metus.

Sumani ūkininkė, siekdama pasisemti kuo daugiau žinių ir naudingų patarimų ūkininkavimo klausimais, dalyvavo ne viename seminare. Įgyvendindama ES paramą ūkiui modernizuoti, įsigijo šienavimo technikos ir melžimo įrangą.

Jurgitos ir Mariaus Gadeikių šeimoje auga trys vaikai. Vyresnėlė Indrė — stropiai besimokanti

abiturientė, ateityje norėtų studijuoti mediciną. Ketvirtokai Gabijai taip pat puikiai sekasi mokslai, bet labiausiai patinka dailės pamokos. Mažiausias Ignas rugsėjo mėnesį atšventė savo pirmąjį gimtadienį.

Gaisrininku dirbantis Marius visada padeda žmonai ūkio darbuose. „Darbšti ūkininkė, gera mama ir puiki šeimininkė“, — pasakojo Marius.

Darni Gadeikių šeimyna gyvena Jurgitos tėviškėje, išpuoselėtoje sodyboje Kretingos rajone, Baublių kaime. Čia darbščių rankų dėka auga ne tik įvairiausi dekoratyviniai medeliai, bet akį džiugina ir margaspalviai gėlių žiedai.

Jurgita Gadeikienė su šeima.

Skelbiamas papildomas paraiškų rinkimas paramai asbestinių stogų dangos keitimui gauti

Šių metų rugsėjo 30 d. prasideda papildomas paraiškų rinkimas pagal Lietuvos kaimo plėtros 2007-2013 m. programos (KPP) priemonės „Kaimo atnaujinimas ir plėtra“ veiklą „Asbestinių stogų dangos keitimas“. Nacionalinės mokėjimo agentūros prie Žemės ūkio ministerijos (NMA) darbuotojai paraiškas rinks iki 2013 m. lapkričio 15 d.

Kaip ir per pirmąjį surinkimo etapą, paraiškos bus renkamos ne tik NMA teritoriniuose skyriuose, bet ir rajonų savivaldybių centruose. Pagal iš anksto numatytą grafiką savivaldybėse nuo 9 iki 12 val. bus ne tik renkamos paraiškos, bet ir teikiamos konsultacijos, atsakoma į rūpimus klausimus, paaiškinami kylančios neaiškumai.

Parama — kaimo gyventojams

Pagal veiklą „Asbestinių stogų dangos keitimas“ remiamas kaimo vietovėje esančių gyvenamųjų namų, priklausančių fiziniams asmenims, asbestinių stogų dangos keitimas. 2013 m. didžiausia paramos suma vienam projektui įgyvendinti negali viršyti 6000 litų.

KPP parama gali būti skirta pro-

jektams, įgyvendinamiems kaimo vietovėje, t.y. kaime, miestelyje ar mieste, kuriame gyvena ne daugiau kaip 6000 gyventojų, o pareiškėjas turi būti kaimo gyventojas, kuris ne mažiau kaip penkerius metus iki paramos paraiškos pateikimo nuolatinę gyvenamąją vietą deklaruoja kaimo vietovėje. Parama projektui neteikiama, jeigu jo įgyvendinimo vieta — savivaldybės centras arba sodo bendrija. Pareiškėjas taip pat turi užtikrinti, kad investicijos bus skirtos gyvenamajam namui, kuriame jis šiuo metu gyvena.

Šiais metais paramai gauti bus taikomas naujas reikalavimas — pa-

reiškėjas ne mažiau kaip dvejus pastaruosius metus iki paramos paraiškos pateikimo kaimo vietovėje turi vykdyti profesinę ir (ar) ekonominę veiklą. Šis reikalavimas nebus taikomas, jei pareiškėjas yra sulaukęs pensijinio amžiaus arba jam pripažintas 0-55 proc. darbingumas.

Tinkamos ir netinkamos finansuoti išlaidos

Europos Sąjungos ir valstybės biudžeto paramos lėšomis finansuojama iki 50 proc. visų patirtų tinkamų finansuoti projekto išlaidų. Tinkamoms finansuoti išlaidoms priskiriamos stogo keitimo medžiagų (stogo dangos), statybinių medžiagų, būtinų stogo dangai pakeisti, įsigijimo, asbestinių

atliekų transportavimo iki šalinimo vietos ir jų šalinimo paslaugų pirkimo, projekto viešinimo išlaidos. Reikėtų atkreipti dėmesį, kad stogą laikantios konstrukcijos, stogo šiltinimo medžiagos, medžiagos termoizoliaciniam sluoksniui įrengti bei statybos darbai nėra kompensuojami.

Parama pagal veiklą „Asbestinių stogų dangos keitimas“ mokama taikant išlaidų kompensavimo būdą. Tai reiškia, kad paramos gavėjas projektą turi pradėti įgyvendinti savo lėšomis, o vėliau patirtas ir apmokėtas išlaidas, pridėdamas išlaidas pagrindžiančius dokumentus, deklaruoti mokėjimo prašymuose, pagal kuriuos yra išmokama parama.

NMA informacija

Specialistas pataria

Pieno kiekio, sudėties, savybių priklausomybė nuo įvairių veiksnių

Pieno kiekis, sudėtis ir savybės priklauso nuo įvairių veiksnių. Juos galima skirstyti į fiziologinius, patologinius, išorinius, susijusius su pieno gavimu. Pieno kiekiui ir savybėms turi įtakos šie fiziologiniai veiksniai: karvės veislė, amžius, individualios savybės, laktacijos periodas, ruja ir kt.

Karvių veislė. Skirtingų veislių karvės duoda nevienodą kiekį skirtingos sudėties, ypač riebumo, skirtingų technologinių savybių pieną. Iš pieninių veislių galvijų riebiausią (net iki 9 proc.) ir baltymingiausią pieną duoda džersių veislės karvės. Geroai liesesnis yra gausiapienių veislių (Holšteino fryzų, juodmargių ir kt.) karvių pienas. Lietuvos žaliųjų veislės karvių pienas yra riebesnis (3,7-3,9 proc.) už Lietuvos juodmargių (3,5-3,7 proc.). Nevienodas yra įvairių veislių karvių pieno rūgštingumas ir riebalinių rutulėlių dydis.

Pirmo apsisėrimo amžius. Iš per anksti apseklintos nepakankamai išsivysčiusios telyčios produktyvios karvės nebus, nes vaisiaus augimo ir laktacijos laikotarpis sulėtėja pirmavėšės augimas bei vystymasis, todėl kai kurie organai ne iki galo susiformuoja.

Per daug vėlai sėklinti telyčias irgi nepatariama, nes tada pabrangsta pirmavėšės išauginimas, dalis telyčių gali neapsivaisinti, ir iš kar-

vės per visą jos amžių gaunama mažiau pieno bei veršelių. Pieninių veislių telyčias geriausia auginti taip, kad jos 15-17 mėn. svertų 360-400 kg ir būtų apseklintos. Pirmojo apseklavimo laiką dažniau lemia telyčių masė, o ne jų amžius. Sėklinti pirmą kartą telyčias, kol jos nesiekia 70% suaugusių tos veislės karvių masės, ekonomiškai nenaudinga.

Servis periodas. Tai laikas nuo apsisėrimo iki apvaisinimo. Lyginant karvių produktyvumą per laktaciją, reikia žinoti, kurį laktacijos mėnesį jos buvo vėl apvaisintos. Juo anksčiau po apsisėrimo karvė bus apvaisinta, tuo trumpesnė bus jos laktacija ir tuo greičiau laktacijos kreivė pradės leisti žemyn. Vystantis vaisiui, kinta organizmo fiziologinės funkcijos, ir nuo penkto veršingumo mėnesio pieningumas sumažėja 15-20 proc., palyginti su neapvaisintomis karvėmis. Jeigu servis periodas būna ilgas, iš karvės per jos gyvenimą primelžiama mažiau

pieno ir gaunama mažiau veršelių. Laikoma, kad optimali servis periodo trukmė — 60-80 dienų. Tada iš karvės gaunama daugiau pieno ir veršelių. Mažo produktyvumo karvių šis periodas gali būti trumpesnis, o labiau produktyvių — ilgesnis.

Veršiamosios laikas. Dauguma autorių mano, kad gerai šeriami ir tinkamai laikomi bei prižiūrimi karvių pieningumui apsisėrimo sezonas neturi reikšmės. Tačiau daugelyje ūkių karvių šėrimo ir laikymo sąlygos atskirais metu laikais nevienodos. Ūkiuose, kurie turi mažiau pašarų ir prastesnes karvides, daugiausia pieno primelžiama, kai karvės veršiuojasi vėlai rudenį arba žiemą. Tada antroji laktacijos pusė sutampa su ganykliniu laikotarpiu, ir iš karvės primelžiama 10-20 proc. daugiau pieno, negu kai ji veršiuojasi vasarą. Daugiausia pieno primelžiama, kai karvės veršiuojasi vasario-balandžio mėnesiais, nes tada intensyviausias laktacijos laikas sutampa su ganyklinio laikotarpio pradžia. Mažiausiai primelžiama, kada karvės veršiuojasi birželį-rugpjūtį.

Didelėse fermose karvių šėrimo ir laikymo sąlygos visais metų lai-

kais beveik vienodos, todėl čia jos turėtų veršiuotis per visus metus tolygiai, nes tada geriau panaudojamos patalpos, darbuotojams tenka vienodesnis darbo krūvis ir būna tolygesnė pieno gamyba.

Karvės amžius. Pieningumas dažniausiai didėja iki šeštojo apsisėrimo, o paskui pradeda mažėti. Mažiausias pieno primelžiama per pirmąsias, o daugiausia — per IV-VI laktacijas. Nuo pirmos iki maksimalios laktacijos karvių pieningumas padidėja net 40-50 proc. Per pirmąsias laktacijas jis didėja greičiau, negu mažėja per vėlesnes. Pieningumo kitimas, laikui bėgant, daug priklauso nuo individualių karvės savybių ir šėrimo. Žinomi atvejai, kai daugiausia pieno karvės davė per VII-X laktacijas.

Kiek per pirmą laktaciją primelžiama pieno, priklauso nuo gyvulio brendimo spartos. Greitai bręstančių veislių pirmavėšės jau per pirmą laktaciją duoda apie 80 proc., o vėlesnio brendimo pirmavėšės — apie 70 proc. pieno, palyginti su didžiausio pieningumo laktacija. Pirmavėšių produktyvumui didelę įtaką turi tinkamas telyčių

auginimas, gera jų priežiūra bei visavertis šėrimas per laktacijas. Intensyvios pieno gamybos sąlygomis daugelyje ūkių karvių amžius neilgas, todėl reikia dėti visas pastangas, kad kuo daugiau pieno iš jų būtų primelžiama per pirmąsias laktacijas.

Pieno riebumas paprastai didėja iki VI laktacijos, t.y. iki tol, kol galvijai sulaukia aštuonerių metų amžiaus. Paskui pieno riebumas kasmet po truputį mažėja, nes galvijai pradeda senti, sulėtėja pieno riebalų sintezė. Taigi vidutinio amžiaus galvijai (keturių-šešių laktacijų) duoda geriausios cheminės sudėties ir technologinių savybių pieną.

Be to, toks pienas turi daugiau biologiškai aktyvių medžiagų, lyginant su jaunesnių (dviejų laktacijų) senų galvijų (dešimties laktacijų) pienu. Su galvijo amžiumi piene mažėja lakių riebalų rūgščių, bet daugėja nesočiųjų riebalų rūgščių. Be to, po ketvirtos — šeštos laktacijos dažniausiai mažėja kazeino, laktozės, sumažėja bendrasis rūgštingumas, truputėlį pablogėja technologinės savybės.

Dr. Danguolė Urbšienė
UAB „Gyvulių produktyvumo kontrolė“ konsultantė

Karvės fiziologinės būklės poveikis pienui

Karvės masė. Gera šeriamos stambesnės karvės duoda daugiau pieno, nes jos daugiau pajėgia suėsti pašarų ir asimiliuoti maisto medžiagų. Tos pačios veislės produktyvesnės karvės paprastai ir būna stambesnės. Tačiau reikia žinoti, kad didėjant kūno masei, pieningumas didės tik tada, kai bus išlaikytas pieninis karvės tipas. Priešingu atveju didėjant karvės masei, pieningumas gali mažėti. Geriausių bandų Lietuvos juodmargės turėtų sverti 550-650 kg, o Lietuvos žalosios — 520-600 kg. Pageidautina, kad per laktaciją karvės duotų pieno 8-10 kartų daugiau negu ji sveria.

Individualios karvės savybės. Vienos veislės ir vienos bandos karvės, laikomos vienodomis sąlygomis, paprastai duoda nevienodos sudėties ir vienodą kiekį pieno. Tai priklauso nuo paveldėjimo, šėrimo, laikymo ir priežiūros įvairaus augimo ir brandos laikotarpiais.

Laktacijos periodas. Karvių lak-

tacija trunka vidutiniškai 305 dienas. Per tą laiką pieno savybės ryškiausiai pakinta 3 kartus. Per pirmąsias 5-7 dienas po apsisėrimo karvė duoda krekenas, kurios pagal cheminę sudėtį, išvaizdą ir fiziologinį poveikį skiriasi nuo pieno.

Krekenos, ypač pirmųjų trijų dienų, yra tirštesnės už pieną, sūraus skonio, geltonos spalvos. Jose yra daug baltymų (iki 15 proc.), kurių didelę dalį sudaro albuminas ir globulinas (8,3 proc.). Dėl didelio baltymų kiekio krekenų rūgštingumas būna didesnis kaip 400T. Krekenose daugiau negu piene yra riebalų (6,3 proc.), mineralinių medžiagų, vitaminų (A, B, C, D, E) ir mikroelementų. Jos yra nepakeičiamas kaitalio atvesto veršelio maistas — labai maistingos, minkština vidurius, be to, jose yra daug lizocimo, globulino, turinčių imuninių savybių ir apsaugančių atvestą veršelį nuo ligų. Tačiau jos netinka pramoniniam perdirbimui, nes sukreša kaiti-

nant, yra sūraus skonio. Vėliau per visą 280-285 dienų laktacijos laikotarpį karvės duoda normalų pieną. Daugumos visų veislių karvių per antrąjį ir trečiąjį laktacijos mėnesius duodamo pieno riebumas sumažėja, po to pamažu didėja. Laktacijos pabaigoje pienas būna 1,2-1,45 karto riebesnis negu pirmąjį laktacijos mėnesį. Pieningumas pradeda mažėti jau per pirmąjį veršingumo mėnesį.

Trečiasis periodas — tai 10-15 dienų prieš užtrūkimą. Užtrūkstančių karvių piene būna daugiau riebalų (5-7 proc.), baltymų, mineralinių medžiagų, fermentų ir mažiau pieno cukraus negu normalios laktacijos karvių. Riebalų rutulėliai būna smulkūs, todėl, separuojant tokį pieną, daugiau riebalų patenka į nugriebtą pieną. Toks pienas pasidaro karčiai sūrus, o rūgštingumas sumažėja kartais iki 5-100T.

Užtrunkančių karvių pieną šliužo fermentas sutraukia lėtai, susidaro dirbli sutraukia, jame lėtai dau-

ginasi pjenarūgščio rūgimo bakterijos. Šiuo periodu gautas pienas pasižymi blogomis organoleptinėmis ir technologinėmis savybėmis. Produktai, pagaminti iš tokio pieno arba su tokio pieno priemaisa, greitai genda, yra nemalonaus skonio. Todėl toks pienas pramoniniam perdirbimui netinka.

Ruja. Daugumai rujojančių karvių 2-4 dienoms sumažėja pie-

ningumas (10-20 proc.), kartais net ir pieno riebumas (maždaug 0,2 proc.) bei baltymingumas. Tačiau rujos įtaka pieno sudėčiai labai priklauso nuo individualių galvijų savybių.

Karvių įmitimas. Gera įmitusių karvių pienas visada riebesnis negu liesų.

Dr. Danguolė Urbšienė
UAB „Gyvulių produktyvumo kontrolė“ konsultantė

Šaltajam sezonui artėjant... Kaip užtikrinti gyvūnų sveikatą ir produkcijos kokybę

Gyvulių sugrįžimui į tvartus reikia atsakingai pasiruošti. Biosaugos, tinkamo šėrimo ir atsakingo ūkininkavimo priemonių visuma gali užtikrinti gyvulių sveikatą ir gerovę, o tuo pačiu ir aukštą produktyvumą. Kaip tinkamai pasiruošti šaltajam sezonui, pataria Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos Gyvūnų sveikatingumo ir gerovės skyriaus specialistai.

Tvarka ir švara — būtini

Tvartas — tai vieta, kurioje gyvuliai praleis visą žiemą, tai yra apie 5-6 mėnesius, todėl tinkamai sutvarkytas ir paruoštas tvartas ir jo aplinka tiesiogiai įtakoja gyvulių sveikatą ir produkcijos (pavyzdžiui, pieno) kokybę. Prieš sugrąžinant gyvulius į tvartus, reikia išvalyti mėšlo, pašarų likučius, išdezinfectuoti patalpas. Tam tinka įvairios dezinfekcinės priemonės, populiariausia jų — kalkės. Kalkių tirpalu išpurkštos patalpos ne tik dezinfekuojamos, bet ir atrodo švarios ir šviesios. Be to, reikėtų apžiūrėti ir, jei reikia, sutaisyti gyvulių stovėjimo vietas, guolius, kad nebūtų duobių, aštrių gardų kampų ar kitų traumų galinčių sukelti veiksmų. Patikrinti, kaip veikia girdymo, mėšlo šalinimo sistemos. Pasirūpinti, kad tvarte netrūktų šviesos — nuplauti langus, patikrinti elektros instaliaciją.

Ventiliacija

Tinkamoms galvijų laikymo sąlygoms užtikrinti būtinas ir geras mikroklimatas. Mikroklimato kokybė visų pirma priklauso nuo ventiliacijos kokybės. Reikėtų atsiminti, kad, pavyzdžiui, suaugusi karvė kasdien į orą iškvepia apie 12 litrų vandens garų. Kai tvarte didelė oro drėgmė, gyvuliai gali pradėti sirgti kvėpavimo sistemos ligomis, o jei tvartas dar

ir šiltas — susidaro idealios sąlygos daugintis mikrobams, sukeliantiems mastitus, nagų susirgimus. Tinkama ventiliacija būtina ne tik drėgmei ir gyvulių išskiriamam šilumai pašalinti, bet ir nuodingų dujų (amoniako, anglies dioksido) koncentracijai sumažinti. Ventiliacijos sistemos gali būti įvairios — priklausomai nuo gyvulių laikymo technologijos, pastato konstrukcijos. Įrengiami vertikalūs apšiltinti ortakiai, užuolaidų tipo šoninės sienos, ištininiai kraigo plyšiai. Drėgmę ir amoniaką iš dalies absorbuoja tvartuose naudojamas kraikas (šiaudai, pjūvenos, durpės), tačiau svarbu, kad kraikas būtų sausas, nesupelijęs. Sanitarinė tvarto būklė didelę dalimi priklauso nuo tinkamo mėšlo tvarkymo. Mėšlas puiki terpė įvairių mikroorganizmų dauginimuisi: 1 g mėšlo galima suskaiciuoti iki 1 mln. įvairių mikroorganizmų, pelėsinų ir mielinių grybelių ir kt. Mėšle kaupiasi ir ligas sukeliantys mikroorganizmai, kurie gali būti pavojingi ne tik laikomų gyvulių, bet ir žmonių sveikatai. Todėl labai svarbu reguliariai tvartus valyti nuo susikaupusio mėšlo ir nešvaraus kraiko. Rudenį pastebimas ir padidėjęs graužikų aktyvumas. Suvežus pašarus į laikymo vietas, būtina pasirūpinti graužikų ir kitų kenkėjų naikinimu. Tai reikia atlik-

ti reguliariai. Jei graužikams naikinti naudojami nuodai, būtina pasirūpinti, kad prie jų neprieitų naminiai gyvūnai.

Artėjant šalčiams

Šaltuoju metų laiku būtina apsaugoti gyvūnus nuo šalčio, žvargaus vėjo ir kritulių. Spustelėjus šaltukui, reikėtų pasirūpinti, kad langai, durys, pastato konstrukciniai sujungimai būtų sandarūs, nepraleistų vėjo ir šalčio, paliekant tik ventiliacijai skirtas angas, ant grindų kreikti pakankamu kiekiu sausų pakratų. Žiemą labai svarbu gyvūnus šerti įvairesniu, gyvūno fiziologinius poreikius atitinkančiu pašaru.

Šalčio metu gyvūnų kūno temperatūrai palaikyti reikia daugiau pašaro ir vandens, todėl reikėtų iš anksto pasirūpinti pakankamu pašarų kiekiu. Be to, reikia stebėti, kad geriamasis vanduo neužšaltų arba gyvūnus reguliariai girdyti. Žiemą tvartuose uždarytiems ar prištiems gyvuliams, kai leidžia oro sąlygos, turi

būti sudaryta galimybė pajudėti lauke — tai gerina gyvulių savijautą, padeda apsaugoti nuo ligų.

Gyvulių laikytojas turėtų atsiminti, kad:

1. Gyvulius reikėtų apžiūrėti bent du kartus per dieną.
2. Įtarus užkrečiamąją ligą, nedelsiant kreiptis į privatų veterinarijos gydytoją ar teritorinę VMVT.
3. Pasirūpinti, kad į tvartus nepatektų laukiniai ir bešeimininkiai gyvūnai, paukščiai.
4. Drausti pašaliniais asmenimis, nesusijusiems su gyvulių priežiūra, lankytis gyvulių laikymo vietose.
5. Stengtis įsigyti tik patikrintos sveikatos gyvulius. Naujai įsigytus gyvulius laikyti atskirai bent 21 dieną.
6. Bandos gyvulius reguliariai tirti dėl užkrečiamųjų ligų.

Jurgita Savickaitė
Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos vyriausioji specialistė

Prisiminkime spalio mėnesio šventes

Senieji mėnesio pavadinimai — Vėlinis, Spalinis, Lapkristys, Visagalis, Septintinis

Liaudies papročiais išsiskiriančiomis šventėmis spalio mėnuo nepasižymi. Rugsėjo pabaigoje jau atšventėme rudens lygiadienį, naktis tapo ilgesnė už dieną; atėjo derliaus metas — savo darbo vaisių, savo gyvenimo, savosios esmės ir dvasios būklės įvertinimo laikas. Spalio mėnesį švenčiausios Mergelės Marijos garbei kalbamas rožinis. Šį mėnesį jau prisimename mirusiųjų — pagal mūsų senolius, nuo Mykolinių (Dagos dienos) iki Martyno (paskutinės rudens šventės) yra vėlių metas.

ANGELAI SARGAI (spalio 2 d.). Angelų sargų šventė pradėta švęsti Ispanijoje ir Prancūzijoje XVII a. (pirmąjį rugsėjo sekmadienį). Visoje Bažnyčioje šią šventę XVII a. pabaigoje įvedė popiežius Klemensas X, perkeldamas ją į spalio 2 d. Ši data dabar ir Lietuvos policijos diena. Tačiau giliai širdyje kiekvienas suvokia, kad tikrąjį saugumą jam dovanos ne policininkai, o Dievas ir jo siųsti angelai. Seniau bažnytkaimiuose, miesteliuose vykdavo Aniulų sargų atleidai ir kermošiai.

ŠVENTASIS PRANČISKUS ASYŽIETIS (spalio 4 d.) — vienas artimiausių lietuviškai dvasiai krikščionių, maldose bei giesmėse šlovinęs sesę saulę, brolių mėnulį, net brolių vilką ir sesę mirtį, basakojis šventasis, sakęs pamokslus paukščiams ir žuvims, ugniai ir vandeniui, vėjui ir lietaui... Asyžietis (1182-1226) — vyriausias Italijos šventasis globėjas, taip pat

paskelbtas ir gamtos globėju. Jo diena, spalio 4-oji — Pasaulinė gyvūnijos diena.

Pranciškonai — bene pirmieji krikščionių vienuoliai, įsikūrę Lietuvoje: pranciškonai misionieriai minimi Mindaugo, Gedimino laikais, bet vienuolynai ėmė kurtis tik po Lietuvos krikštą 1387 m. Du pirmieji Vilniaus vyskupai Andrius (1388-1398) ir Jokūbas (1398-1407) buvo pranciškonai. O jau 1400 m. Kaune, ant Nemuno kranto pastatyta Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų (Vytauto) bažnyčia ir įkurtas pranciškonų vienuolynas. Šiuo metu Lietuvoje veikia 3 pranciškonų vienuolijos (2 vyrų ir 1 moterų) — Kretingoje, Kaune, Vilniuje, Dotnuvoje, Kryžių kalne, Medininkuose bei trečiasis ordinas arba Lietuvoje vadinami tretininkai — pranciškonai pasauliečiai.

Žinomas „švento Pranciškaus varpelis“, kuriuo skambindami ir

melsdamiesi šią dieną apeidavo pasėtų rugių dirvas. Liaudyje Šv. Pranciškus ir Šv. Brigita (spalio 8 d.) laikyti augalų, gyvulių globėjais.

MOKYTOJO DIENA (spalio 5 d.). Šios profesijos žmonėms patikima žmonių ateitis. Prisiminkime mokslo žinių davėjus, auklėtojus, dvasios vadovus, gyvenimo Mokytojus.

ŠVENTOJI TERESĖ AVILIETĖ (spalio 15 d.). Jėzaus Teresė arba Teresė Didžioji (1515-1582) — mistikė, Bažnyčios daktarė ir Mokytoja, Karmelio vienuolynų reformuotoja. Avilietė, vidinės maldos, tylos, askezės, vizijų ir ekstazių malonėmis apdovanota vienuolė, paskelbta šventąja Ispanijos globėja. Pirmos basosios seserys karmelitės į Lietuvą atvyko 1637 m. Šiuo metu Lietuvoje veikia 3 kontempliatyvos karmelionių vienuolijos — Paštuvoje, Papatčiuose, Krikštėnuose.

EVANGELISTAS LUKAS (spalio 18 d.) — gydytojas, kilęs iš Sirijos, apaštalo Pauliaus palydovas. Šventasis Lukas yra Evangelijos autorius ir Apaštalų darbų knygos kūrėjas. Jis laikomas medikų bei tapytojų globėju. Lietuvos kaime Lukas nebuvo populiarius šventasis.

ŠVENTIEJI SIMONAS IR JU-

DAS (spalio 28 d.) — Jėzaus apaštalai. Judas dar buvo vadinamas Tadu ir yra dangiškasis užtarėjas vadinamaisiais beviltiškais atvejais. Simonas vadinamas „uoliuoju“ (priklausė grupei, ketinusiai ginklu išvaduoti Izraelį nuo svetimšalių engėjų). Lietuvoje tai būdavusi diena, skirta maldoms už mirusius, kuriems rengiamos vaisės. Šią šventę vadindavo Diedai, Dziedai, Dziady (Baltarusijoje), Paminėklai, Paminklėliai, Vėlių pamėkas, Vėlių paminklėliai (kai kur jie švęsti ne spalio 28, o 29 d.). Kartu šią dieną vykdavo atleidai, triukšmingi trečiojo derliaus, rudens gėrybių, amatų jomarkai (Simajudo turgūs). Senovėje tai buvo didžiosios derliaus nuėmimo šventės dalis — linarūtės pabaiga, šiltojo metų laikotarpio palydos.

Tai tarsi savotiškos rudeninės „užgavėnės“, kurių atgarsiai, matyt, yra išlikę Vakarų kraštuose trimis dienomis vėliau (spalio 31 d.) švenčiamoje siautulingoje, su įvairiausiais burtais ir pranašavimais, pokštais bei gąsdinimais, šventėje Halloween (Hallowmas Eve — Visų Šventųjų dienos išvakarės). Deja, jau bandoma perimti svetimų „močiuginius“ papročius, iki galo neišsiaiškinus jų kilmės ir prasmės.

VISŲ ŠVENTŲJŲ ISVAKARĖS (spalio 31 d.)

Skelbimai

Parduoda

Technika
Traktorių T-25 (1990 m., techniškai tvarkingas, su kabina, yra TA, kaina 11200 Lt). Tel. 8~684 13922.

Traktorių FIAT (1987 m., su frontalinu krautuvu, yra freza). Tel.: 8~675 72669; 8~620 16075.

7 t mėšlo kratytuvą, presą „Welger“ su vyniotuvu, purkštuvą „Hardi“, savadarbį traktorių su T-25 varikliu, 6 m dirvų lygintuvą, 15 t vokišką priekabą (oriniai stabdžiai). Visa technika tvarkinga. Tel. 8~662 44960.

Rusišką grūdų sėjamąją (noraginę), kultivatorių, „Noriją“ (grūdams transportuoti). Tel. 8~698 78052.

Traktorius: MTZ 82-UK (didžioji kabina, 1993 m., techniškai tvarkingas, kaina 20000 Lt), MTZ 82 (mažoji kabina, dirbta 3000 motovandų, originalus, nedažytas, kaina 15500 Lt), T-25 (be kabinos, kaina 6000 Lt), T-40 variklį (kaina 2000 Lt). Tel. 8~683 73371 (Tauragės rajone).

Grūdų sėjamąją SZ-3,6 (kaina 2500 Lt), lyginimo volus (1,50x1,50, 3 vnt., didieji, kaina 4500 Lt), lyginimo volus (1,40x0,70, 3 vnt., kaina 1500 Lt), 4 vietų melžimo aikštelę (kaina 3200 Lt), fermos mėšlo šalinimo transporterius (vidaus ir lauko), nuožulniuosius mėšlo transporterius (kaina nuo 2500 Lt iki 3500 Lt), naujus mėšlo kratytuvus (7-11 t.) volus (kaina 900 Lt), prikabinamą rusišką kultivatorių (kaina 2200 Lt), baltarusišką bulvių kasamąją (kaina 1200 Lt), priekabą gyvuliams vežti, 6 t mėšlo kratytuvą (kaina 5000 Lt). Tel. 8~610 02860.

Gyvulius
27 melžiamas karves. Tel. 8~672 50474.

10 veislinių, versingų telyčių iš kontroliuojamos bandos ekologinio ūkio. Tel. 8~617 32607.

Kitas prekes
Dyzelinį 19 kW elektrogeneratorių. Tel. 8~672 50474.

Pieno šaldytuvą „Westfalia“. Tapa 1100 kg, trifazis, pagamintas 2001 m. Naudotas 6 mėnesius. Kaina — 5000 Lt. Tel. 8~679 85204.

Traktoriaus variklius: MTZ-80, T-40, T-25, T-16 (kapitališkai suremontuoti). Tel. 8~616 11789.

Pieno aušintuvą (450 l), elektrinį melžimo aparatą (trifazis, benzinas), vienašę traktorinę priekabą, vandens cisterną (3 kub.m), savos gamybos šieno-šiaudų šakes riti-niams krauti. Tel. 8~699 30910.

Šieną spuduluose (kaina 2 Lt/vnt.). Tel. 8~622 13551.

Priekabą 2PTS-4 (didžioji, ant žiedo). Tel. 8~684 93135.

Priekabą 2 PTS-4 (didžioji, metaliniai bortai, techniškai tvarkinga), keltuvą. Tel. 8~617 15920.

Labai gerą priekabą 2 PTS-4 (didžioji, ant žiedo). Tel.: 8~684 93135; (8~449) 42729.

Perka

Nekilnojamąjį turtą
Žemės ūkio paskirties žemę (Telšų r.), mažas telyčaites. Tel. 8~655 23737.

Technika
MTZ markės traktorių su krautuvu arba atskirai, priekabą, plūgą „Kwer-neland“, T-40AM, T-25. Siūlyti įvairius variantus. Tel. 8~671 14261.

Gyvulius
Veislines telyčias. Tel. 8~662 44960.

30-ojo gimtadienio proga:

Jūratę Černiauskaitę-Vagnorienę — gamybos darbininkę;
 Dalių Pauliukonį — sandėlininką prekių atrinkėją;
 Mindaugą Kazlauską — šaltkalvį;
 Marių Lapko — vairuotoją ekspeditorių;
 Žanetą Lenkaitę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia market“);
 Aną Petrauskienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia market“).

35-ojo gimtadienio proga:

Remigijų Samošką — gamybos darbininkę;
 Laurą Mažeikienę — sekretorę;
 Tomą Košelevą — vairuotoją ekspeditorių;
 Artūr Tomaševič — vairuotoją šaltkalvį.

40-ojo gimtadienio proga:

Jolantą Pleinienę — gamybos darbininkę;
 Rimgaudą Jucių — vairuotoją laborantą;
 Sigridą Šlėgerienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia market“).

45-ojo gimtadienio proga:

Joną Vainavičių — dažytoją;
 Ireną Rimkienę — operatorę;
 Astą Krasnickienę — apskaitininkę;
 Daivą Matulaitienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia market“);
 Dianą Bytautienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia market“).

50-ojo gimtadienio proga:

Jeleną Rauduvienę — vyr.sandėlininkę;
 Birutę Sirvydienę — pieno surinkėją;
 Erlandą Stonį — IT specialistą (AB „Klaipėdos pienas“);
 Daivą Žebelienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia market“).

55-ojo gimtadienio proga:

Stasį Piragį — vairuotoją-ekspeditorių;
 Birutę Mėčienę — valytoją;
 Romualdą Rekašiutę — gamybos darbininkę;
 Vytautą Rekašių — vairuotoją ekspeditorių;
 Laimą Rimkienę — pieno surinkėją;
 Danutę Karbauskienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia market“);

Stasę Valungevičienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia market“).

60-ojo gimtadienio proga:

Stepą Varpučinską — dažytoją.

35 metų darbo sukakties proga:

Gražiną Norkevičienę — direktorę (UAB „NTL“).

25 metų darbo sukakties proga:

Dalią Gečienę — vyriausiosios buhalterės pavaduotoją;
 Romualdą Slobodianiką — autoelektriką;
 Ritą Vaitkienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia market“).

20 metų darbo sukakties proga:

Joną Češulį — gamybos vadovą.

15 metų darbo sukakties proga:

Gintarą Viskantą — automatikos inžinierių;
 Darių Jokšą — automatiką.

10 metų darbo sukakties proga:

Arvydą Jakavičių — vairuotoją laborantą;
 Reginą Tarasevičienę — apskaitininkę;
 Stanislovą Druskinį — šaltkalvį remontininką;
 Rimą Gotautienę — gamybos darbininkę;
 Nomedą Lukauskienę — pardavėją kasininkę (UAB „Čia market“).

Krepšinio čempionato sirgaliai Vengrijoje mėgavosi DŽIUGU ir „Tichė“

Rugsėjo 4-22 dienomis — viso Europos vyrų krepšinio čempionato metu — Vengrijoje veikė „Lietuvos krepšinio ambasada“. Taip pavadintas lauko baras buvo įsikūręs visiškai greta pačiame Budapešto centre esančios Lietuvos ambasados, visuomet gausiai turistų ir vietinių gyventojų lankomoje Ferenc Deako pėsčiųjų gatvėje. Šį sporto barą Lietuvos ambasada įrėngė bendradarbiaudama su viešbučiu „Kempinski Corvinus Budapest“.

„Krepšinio ambasadoje“ buvo galima stebėti visas TV3 ir „Viasat Sport Baltic“ krepšinio transliacijas, atsigaiivinti „Tichės“ mineraliniu vandeniu ir nefiltruotu „Vilniaus“ alumi, taip pat paskanauti lietuviams įprastų užkandžių — DŽIUGO sūrio bei keptos duonos su česnakais.

Į visas Lietuvos krepšinio rinktinės rungtynes rinkosi Lietuvos ambasados diplomatai su šeimomis, lietuvių bendruomenės Vengrijoje nariai,

Budapešte studijuojantys Lietuvos studentai, turistai iš Lietuvos, taip pat ir tos dienos rungtynių priešininkų komandos sirgaliai — Budapešte dirbantys ar gyvenantys diplomatai, studentai ar verslininkai. Krepšinio ambasados Vengrijoje lankytojams gerų emocijų teikė krepšininkų pergalės ir, žinoma, lietuviams jau įprastas DŽIUGO skonis, kurį pamėgo ir vietiniai gyventojai.

DOBILAS
Ekologiški produktai

DOVANOJAME JOGURTĄ UŽ JŪSŲ ŠYPSENĄ :)

5x
Kartu su draugais ar kolegoms įsigyk ne mažiau kaip 5 DOBILAS ekologiškus jogurtus.

Išradingai nuotraukoje su
DOBILAS
jamžink skanią akimirką.

24x
Daugiausiai simpatijų sulaukusi nuotrauka laimės 24 jogurto indelius po 125 g.

Nuotraukas kelkite ant
ŽEMAITIJOS PIENAS sienos.

Bus išdalinta ne mažiau kaip **504 vnt** jogurto!

Daugiau informacijos www.zpienas.lt arba www.facebook.com/zpienas

TICHĖ
LIETUVIŠKAS
NATŪRALUS MINERALINIS VANDUO

... iš 689 metrų gylio versmės

Pačius geriausius dalykus gamta saugo slapčiausiose vietose.

TICHĖ - vienintelis Lietuvoje vidutinės mineralizacijos nepalietas, nepakeistas šarminis natūralus mineralinis vanduo išgaunamas iš giluminės 689 metrų versmės.

Tokiame gylyje vanduo išsaugo savo natūralią būseną.

Natūralus mineralinis vanduo TICHĖ - retos sudėties šarminis vanduo, turtingas kalciumu, magniu ir sulfatais, kurio pH 7,6 - 7,8 yra labai artimas vieno iš svarbiausių organizmo gyvybinių skysčių kraujo pH.

TICHĖ unikalus gamtos produktas patikimai apsaugotas geologinių žemės sluoksnių nuo bet kokios taršos, kuriam nereikalingas kokybės gerinimas.

TICHĖ nuo 2004 m. yra EUROPOS pripažintų natūralių mineralinių vandenų sąraše.

NEPALIESTAS. NEPAKEISTAS

Nuo 2009 m. UAB „Baltijos mineralinių vandenų kompanija“ kokybės ir maisto saugos vadybos sistemai suteikti pasauliniai ISO 22000 ir BRC standartų sertifikatai.

TICHĖ - vienintelis Lietuvoje natūralus mineralinis vanduo, kuriam išduotas JAV armijos departamento sertifikatas, leidžiantis tiekti šį vandenį NATO kariuomenei. 2013m. birželio mėn. NATO devintojo kasmetinio audito metu įmonės kokybės vadybos sistema ir natūralus mineralinis vanduo TICHĖ atitiko visus Europos ir Amerikos standartų reikalavimus ir auditorių buvo įvertinti labai gerai.

2013 m. rugsėjo 9 d. ketvirtąjį kasmetinio BRC ir ISO 22000 standartų maisto saugos ir kokybės audito metu UAB „Baltijos mineralinių vandenų kompanija“ įvertinta aukščiausiu A lygiu. BRC sertifikatas-tai ne vien Didžiojoje Britanijoje, bet visame pasaulyje pripažintas kokybės ženklas, užtikrinantis saugų maisto produktų gamybą ir patikimų tiekėjų pasirinkimą.

Leidžia: Lietuvos pieno ūkių asociacija.
 Luokės g. 73, LT-87140 Telšiai.
 Tel.: 8-444-22391, faksas 8-444-69210.
 El.paštas: LPUA.info@gmail.com

Redakcinė kolegija: Rigilda Baniienė;
 Aušra Blaževičienė; Irena Baltrušaitienė;
 Jolanta Bitinienė; Rimantas Banevičius;
 Mindaugas Čejaskas.

Spausdino Šiaulių „Titnago“ spaustuvė.
 2 sp. l. Leidžiamas
 nuo 1995-09-23, kartą per mėnesį.
 Tiražas 3500 egz.

Dar daugiau naujienų
 ir elektroninė parduotuvė
www.dziugashouse.lt

Rašykite! Skambinkite!

Norintys pirkti ar parduoti galvijus, žemės ūkio techniką, kitas su ūkininkavimu susijusias prekes, galite kreiptis telefonais 8-684 78390; 8-610 08187; rašyti el.p.: dackeviciene@gmail.com, lpuu.info@gmail.com

ISSN 1648-777X

**Draugaukime:
 Legendinis sūris DŽIUGAS**

